

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg ved ikke, om det er forbigået hr. Hans Toft, at der netop i forbindelse med hensynet til erhvervslivet bliver udbetalt 1,9 mia kr., altså beløb af en helt anden størrelsesorden, som påvirker erhvervslivet mere generelt end adskillige hundrede millioner kroner på ganske begrænsede områder. Det er regeringens opfattelse, at det gælder erhvervslivet i almindelighed, og vi vil fortsat være indstillet på, at der skal føres en erhvervsvenlig politik, men den skal føres generelt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* (S) til finansministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at det offentlige ved aftaler om lønninger, honorarer for foredrag m. v. aflønner alene efter akademiske kriterier og ikke efter kvalifikationer, og hvad agter ministeren at gøre for at skabe retfærdighed på dette område?“ (Spm. nr. 52).

Skriftlig begrundelse.

Når enkeltpersoner medvirker som foredragsholdere ved arrangementer tilrettelagt af Danmarks radio, læreanstalterne eller andre offentlige institutioner, honoreres den enkelte ikke i forhold til sin arbejdsindsats, men efter om den pågældende har akademisk uddannelse eller ej.

Albertsen (S):

Det er for så vidt to spørgsmål, jeg har stillet til finansministeren.

Det ene går ud på at få afklaret hans vurdering af det kriterium, man nu anlægger, når man udbetaler lønninger, honorarer eller vederlag for andre præstationer. Efter den ordning, der i øjeblikket er gældende, og som jeg forstår at man administrerer rundt omkring efter nogenlunde generelle synspunkter, anlægger man betragtningen: hvis du har en akademisk uddannelse, får du på forhånd sådan og sådan udbetalt, og hvis du ikke har det, får du en lavere løn uanset kvalifikationerne. Det vil sige, at teologen, der bliver forstander for en landbrugsskole, får én løn, mens den landmand, som har lige så gode, ja, måske bedre kvalifikationer,

på forhånd får en lavere løn, alene fordi han ikke har den akademiske uddannelse. Og den samme praksis anvendes rundt omkring inden for så at sige alle offentlige instanser.

Jeg må sige, at jeg har formuleret det på den måde, jeg har, fordi jeg næsten på forhånd regnede med, at ministeren ville være enig med mig i, at det ikke er rimeligt at anlægge det kriterium, og derfor er mit næste spørgsmål, hvis ministeren er enig i min analyse: hvad agter ministeren da i givet fald at gøre?

Finansministeren (Anders Andersen):

Til det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at der ikke af finansministeriet er aftalt med organisationer eller på anden måde fastsat eller godkendt generelle regler eller sats for foredrag. Der er alene godkendt visse konkrete foredragshonorarer gældende inden for nogle enkelte institutioner eller områder. Ved fastsættelsen af disse honorarer er der ikke skelnet imellem akademisk og ikke-akademisk uddannelse af foredragsholderne.

Der er derimod givet generelle regler for vederlæggelse af undervisning inden for det offentlige undervisningsområde, som varetages af timelønnede lærere. Disse regler er fastsat i et cirkulære, der er blevet til efter forhandling med Akademikernes Centralorganisation, Statstjenestemændenes Centralorganisationer I og II og Danmarks Lærerforening. De for tiden gældende regler herom findes i et cirkulære fra økonomi- og budgetministeriet af 27. september 1973. Hovedprincippet efter disse regler er, at aflønning finder sted pr. medgået arbejdstime efter timelønssatser gradueret ud fra en vurdering af undervisningens niveau, dvs. om undervisningen må siges at ligge på f. eks. universitetsniveau, seminarie- eller teknikumniveau, gymnasieskoleniveau, etatsskoleniveau m. v. Der er derimod ikke stillet krav om nogen bestemt uddannelse hos læreren for anvendelse af undervisningsbetalingen på et bestemt niveau, og såfremt det må forekomme, at en styrelse lægger den afgørende vægt på foredragsholderens eller lærerens uddannelse ved vederlagsfastsættelsen, skyldes det en misforståelse af reglerne. Jeg er enig i, at der bør betales det samme for samme kvalificerede undervisning.